

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 7268

Doknr.
18968

Dato
11-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 15. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 41 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 41:

”Vil ministeren redegøre for

- hvilke eventuelle personalemæssige konsekvenser, det har fået eller vil få, at de økonomiske konsekvenser ved oprettelse af det nye familieretlige system er blevet voldsomt fejlvurderet,
- vedlægge en udførlig tidslinje over om og i givet fald hvem, der advarede om problemerne og på hvilket tidspunkt i processen og til hvilke instanser, og hvordan der blev reageret på disse advarsler,
- om der i forbindelse med de politiske forhandlinger om det nye familieretlige system blev udtrykt bekymring om underfinansiering af det nye system til den siddende minister eller andre, og om der efterfølgende er blevet udtrykt bekymring, som der ikke er blevet handlet på?”

Svar:

Som det fremgår af min samtidige besvarelse af spørgsmål 39, er der tale om en flerhed af forhold, der tilsammen har ført til en graverende underestimering af merbevillingsbehovet i Familieretshuset i forbindelse med overgangen til et nyt familieretligt system. Det er meget beklageligt.

Der har således været forkerte beregningstekniske forudsætninger, ligesom der er en række svigtende forudsætninger. Endvidere synes det fundament, som den nye myndighed er bygget på, og som dermed også er fundamentet for reformens meget ambitiøse målsætninger, ikke at have været tilstrækkeligt stabilt.

Overordnet kan forløbet om det nye familieretlige system og vurderingen af de økonomiske konsekvenser inddeles i tre faser.

Den første fase er tiden før forhandlingerne om et nyt system, hvor der henset til det tidlige tidspunkt og det forhold, at der endnu ikke var indledt forhandlinger, er nogen usikkerhed forbundet med de skøn, der blev foretaget.

Herefter følger forhandlingsfasen, hvor der i lyset af forhandlingerne blev foretaget visse tilpasninger af de økonomiske skøn.

Endelig er der implementeringsfasen. I takt med at aftalen materialiserede sig i opbygningen af en ny myndighed m.v., viste det sig først nødvendigt at tilpasse selve implementeringsøkonomien. Herefter blev det i slutningen af 2018 og i løbet af første

halvår af 2019 med voksende tydelighed klart for Familieretshuset og ministeriet, at Familieretshusets bevillingsmæssige situation for så vidt angår den varige driftsbevilling ikke modsvarer omfanget af den opgave, der er fulgt med reformen, som trådte i kraft i april 2019.

På baggrund af den indsigt, som implementeringsfasen gav, blev der straks iværksat tiltag, herunder den foretagne reservation på finanslovsforslaget for 2020, med henblik på at understøtte, at Familieretshuset vil kunne indfri reformens intentioner.

Som nævnt indledningsvist er der tale om en flerhed af forhold, der tilsammen fører til den situation, som Familieretshuset står i. Fordi der således ikke kan peges på enkeltstående eller mere konkrete forhold som årsag bag underfinansieringen, er der ikke grundlag for at overveje personalemæssige konsekvenser i forhold til enkelte personer.

Jeg henviser i øvrigt til min samtidige besvarelse af spørgsmål 39 med vedlagte bilag.

Med venlig hilsen
Astrid Krag